

**KUINKA ME OPETUKSEN JÄRJESTÄJÄ JA PÄÄTTÄJÄT KANNAMME VASTUUN
KOULUKIUSAAMISEN ENNALTAEHKÄISEVÄSTÄ TYÖSTÄ?**

Emme voi tuudittautua, että Kaavin koulu on pieni maalaiskoulu, pienellä paikkakunnalla ja näin ollen "lintukoto".

Valitettavasti nykyisin ja enenevässä määrin kiusaaminen on arkipäivää jokaisessa koulussa. On turha puhua tai antaa ymmärtää, ettei Kaavin koulussa tapahdu kiusaamista.

Kouluterveyskyselyissä on tullut ilmi, että oppilaat ovat kokeneet jopa fyysistä väkivaltaa. Lisäksi oppilaat itse ovat kertoneet kokeneensa kiusaamista.

Koulukiusaamiskokemuksilla on monenlaisia negatiivisia vaikutuksia, myös pitkällä aikavälillä. Koulukiusaamisen tiedetään olevan yhteydessä myös erilaisiin mielenterveyden ongelmiin kuten masennukseen, ahdistuneisuuteen, mahdollisiin poissaoloihin, jotka voivat taas joillakin vaikuttaa mm. oppimiseen sekä ylimääräiseen levottomaan käyttäytymiseen esim. turvattomuuden tunteesta johtuen. Valitettavasti kiusaamiskokemukset voivat heijastua pitkälle aikuisikään saakka.

Koulukiusaamisesta voimme puhua ihan jopa väkivallasta, olipa se sitten henkistä tai fyysistä väkivaltaa.

Onko koulussamme liikaa kilpailuhenkisyttä, suorituspaineita, paremmuuden tavoittelu tms. joka voisi osaltaan aiheuttaa myös erilaisia ongelmia?

Onko oppilaat tasa-arvoisia ja yhdenvertaisia koulussamme?

- Kohdellaanko kaikkia oppilaita yhdenvertaisesti ja tasapuolisesti?
- Kokevatko oppilaat olevansa tärkeitä juuri sellaisena kuin ovat?
- Minkälaisen esimerkin opetushenkilökunta antaa omalla käyttäytymisellään oppilaille?

Kiusaamiseksi voidaan luokitella jo se, jos oppilaita ei kohdella yhdenvertaisesti. Tämä väistämättä heijastuu oppilaisiin, he ovat todella "tarkkanäköisiä".

Annammeko oppilaan tuntea ja kokea asiat, niin kuin lapsi sen kokee ja tuntee vai määrittääkö opetushenkilökunta tai joku muu, kuinka lapsen olisi pitänyt tuntea tai kokea asia? Väheksytäänkö lapsen kokemaa?

On myös uskallettava puuttua, jos oppilas kokee opetushenkilökunnan puolelta kiusaamista.

Näillä kaikilla asioilla on vaikutusta kiusaamiseen.

Meillä pitäisi olla ennaltaehkäisevä toimintamalli, joka on oikeudenmukainen, tasa-arvoinen kiusaamattomaan kouluympäristöön.

Sen lisäksi selkeä toimintamalli nollatoleranssi kiusaamisista kohtaan, jota noudatetaan tasapuolisesti kaikkien kohdalla koko koulussa samalla tavalla, niin että opetushenkilökunta, oppilaat sekä huoltajat tietävät selkeät pelisäännöt. Jos kiusaamattomuus ei toteudu jonkun/joidenkin kohdalla, jokainen tietää mitä siitä seuraa.

Olemme vasta saaneet koulun opetushenkilökunnalta viestiä siitä, että he ovat uupuneita työhönsä, koska enenevässä määrin on havaittu olevan mm. levottomuutta ja erilaisista/-asteisista oppimisen vaikeuksista kärsiviä oppilaita.

Heijastuuko tämä opetushenkilökunnan uupumus myös oppilaiden oireiluun?

On hälyttävä tieto, että tässä vaiheessa tiedetään jo miten pieni määrä oppilaistamme selviytyy jatko-opintoihin.

Kun tiedostamme ongelmat, uskallamme puuttua ja puhua asioista, luoda ennaltaehkäiseviä toimintamalleja saamme varmasti hyviä tuloksia aikaan.

Hyödynnetään ehdottomasti ammattitaitoisen kuraattorimme kokemusta ja näkemystä myös tähän ennaltaehkäisevän toimintamallin luomiselle. Unohtamatta päättäjiä, opetushenkilökuntaa, oppilaita, huoltajia eli kodin ja koulun välistä yhteistyötä.

Tilastojen mukaan meidän koululla pitäisi olla riittävästi resursseja, mutta kohdennetaanko ne oikein?

Tarvitaanko johonkin määrärahoja lisää, mahdollisesti koulutusta kohtaamaan erilaisista ongelmista, levottomuuksista oppimisvaikeuksista tms. kärsiviä oppilaita, jotta voisimme antaa heille riittävän ja oikeanlaisen tuen.

Nyt meidän päättäjien on aika herätä, miten me voisimme vaikuttaa ennaltaehkäisevästi näihin asioihin?

Mielestäni meidän opetuksen järjestäjänä ja päättäjinä pitäisi ehdottomasti panostaa tähän ennaltaehkäisevään työhön.

Näin voisimme myös näyttää esimerkkiä, että uskallamme puuttua pienimpäänkin kiusaamiseen välittömästi. Me välitämme ja panostamme oppilaidemme sekä opetushenkilökunnan hyvinvointiin ja ennen kaikkea ennaltaehkäisevään työhön.

Koulun yhteisessä vanhempainillassa 31.8.2022 teemana on ollut kiusaaminen. Minälaisia ehdotuksia ja ratkaisuja ryhmätyöt tuottivat ja onko toimenpiteet tuottaneet tulosta?

Koululla tehdään oppilaille kyselyjä mm. kiusaamisesta, hyvinvoinnista tai mieltä askarruttavista asioista.

Näistä pitäisi tulokset tulla myös meidän päättäjien tietoon, että osaamme miettiä, kuinka voimme reagoida oppilaiden hyvinvointia lisääviin toimenpiteisiin. Osaamme mahdollisesti kohdentaa riittävästi määrärahoja ennaltaehkäisevään toimintaan ja seurata pitkäjänteisesti tuottavatko ne tulosta.

Meidän täytyy selvittää mistä nämä ongelmat johtuvat ja millä keinoilla voisimme ennaltaehkäistä, lisätä oppilaiden, opetushenkilökunnan hyvinvointia ja lopettaa heti kiusaaminen?

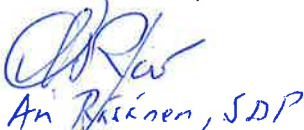
Me päättäjät ja opetuksen järjestäjänä olemme myös vastuussa siitä, että jokaisella oppilaalla on oikeus turvalliseen kouluympäristöön ja jokaisen pitäisi voida kokea yhdenvertaisuutta.

Toivon, että syyslukukauden 2024 alkaessa meillä on ennaltaehkäisevä toimintamalli kiusaamisen nollatoleranssiin, niin ettei Vantaan kaltainen surullinen tapahtuma toistuisi.

Kaavilla 29.4.2024

Elvi Heikkinen, SDP

An Räsänen, SDP